

Arrest

nr. 246 373 van 17 december 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 10 februari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 september 2020 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 21 september 2020.

Gelet op de beschikking van 19 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarbij het verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld wordt onder

toepassing van artikel 57/6/1, §1 en waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard onder toepassing van artikel 57/6/1, §2.

2. Artikel 57/6/1 luidt: “§1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien: [...]

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; [...]

“§2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.[...]”

Bij het zoals bepaald in het ten tijde van de bestreden beslissing geldende koninklijk besluit van 15 februari 2019, werd Kosovo aangewezen als veilig land van herkomst. Het nieuw KB van 15 december 2019 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3 van de wet van 15 december 1980, in werking getreden op 3 februari 2020, duidt Kosovo opnieuw aan als een veilig land van herkomst.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, Parl.St. Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116). Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, in casu Kosovo, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

3.1. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoeker in casu geen dergelijke elementen bijbrengt. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Verdrag van Genève en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) en c), van de Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

3.2. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch verzoeker onderneemt geen ernstige poging om deze motieven te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter in gebreke blijft. Verzoeker beperkt zich immers louter tot het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter diens bevindingen niet ontkracht of weerlegt.

4. De Raad merkt, net zoals de commissaris-generaal, op dat in dit geval blijkt dat uit de verklaringen van verzoeker (bij monde van zijn moeder) zijn verzoek om internationale bescherming berust op dezelfde gronden die zijn beide ouders aanhaalden bij hun eerste en tweede verzoek om internationale

bescherming, waarvoor de beslissingen nu definitief zijn. Verzoeker vreest (bij monde van zijn moeder) immers dat hij het slachtoffer zou worden van de bloedwraak waarnaar zijn ouders in hun verzoeken verwezen. In het kader van het eerste verzoek van zijn beide ouders werd op 1 maart 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, gezien er geen enkel geloof kon worden gehecht aan de door hen beweerde bloedwraak met de P.'s. Op 3 april 2017 dienden zij een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die bij de arresten nr. 191 820 van 11 september 2017 en nr. 191 821 van 11 september 2017 besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In het kader van het tweede verzoek van zijn ouders nam het Commissariaat-generaal op 27 februari 2018 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag en dit omdat zij in het kader van hun tweede verzoek geen nieuwe elementen hadden aangebracht die de voorgaande beoordeling inzake hun eerste verzoek kon wijzigen. De door hen in het kader van dit tweede verzoek ingediende documenten vermochten immers niet de geloofwaardigheid te herstellen. Het door hen op 9 maart 2018 ingediende beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bij arrest nr. 206 652 van 9 juli 2018 verworpen. Door verzoeker (bij monde van zijn moeder) werden er geen nieuwe of andere elementen voorgelegd waardoor de Raad kan besluiten dat deze beweerde problemen deze keer wel moeten worden geloofd.

De Raad wijst er op dat het (door zijn moeder neergelegde) attest van de parochie Shen Roku in Novo Selle, met uitreikingsdatum 30 december 2019, niet vermag de ongeloofwaardigheid van deze bloedwraak, die werd vastgesteld in het kader van de verzoeken van zijn ouders, te herstellen. Opdat een document enige bewijswaarde kan hebben, dient het immers ondersteund te worden door coherente en geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Bovendien heeft het attest een gesolliciteerd karakter en werd het opgesteld ten behoeve van verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming waardoor dit document objectieve bewijswaarde ontbeert.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Kosovo.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, §2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 3 september 2020, voert verzoekende partij aan dat in haar zaak er geen persoonlijk onderzoek geweest is van haar eigen situatie.

De Raad kan verzoekende partij niet volgen waar zij stelt dat in haar zaak er geen persoonlijk onderzoek geweest is van haar eigen situatie gelet op de volgende vaststellingen uit de bestreden beslissing, waarover verzoekende partij geen ander licht werpt: *"Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Het Commissariaat-generaal oordeelde dat u niet persoonlijk kon worden gehoord omdat u wegens uw jonge leeftijd hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Bijgevolg werden uw vader, K.(...) B.(...), en uw moeder, L.(...) B.(...), opgeroepen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Er kan dus redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden, evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Er dient voorts te worden opgemerkt dat u volgens de informatie van het Commissariaat-generaal, die werd toegevoegd aan uw dossier, aanspraak maakt op de nationaliteit van Kosovo, hoewel u geboren bent in België. U verwerft volgens artikel 6 van de Kosovaarse nationaliteitswet (Law on Citizenship of Kosovo, Law Nr. 03/L-034) bij geboorte de Kosovaarse nationaliteit en dit op basis van het feit dat uw beide ouders in het bezit zijn van de Kosovaarse nationaliteit.

Uit de verklaringen van uw moeder blijkt dat uw beide ouders op de hoogte hiervan zijn maar nog geen stappen hebben ondernomen om u op enigerlei wijze te registreren bij Kosovaarse autoriteiten. Uw moeder gaf te kennen dit niet gedaan te hebben omdat u in België geboren bent en aldus hiervoor geen gegronde reden te zien (CGVS, p. 2 en 3). Hieraangaand dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal hoe dan ook elk verzoek om internationale bescherming dient te beoordelen ten opzichte van het land waarvan de verzoekers de nationaliteit bezitten of kunnen bezitten. Dit vormt één van de van de basisprincipes van het vluchtelingenrecht. Uit bovenstaande blijkt dat, mits de noodzakelijke registratie, u de Kosovaarse nationaliteit bezit. Uw vrees dient dan ook ten aanzien van Kosovo te worden beoordeeld. Nagegaan dient aldus te worden of u bescherming nodig heeft tegen vervolging of ernstige schade in het land waarvan u de nationaliteit bezit of kan bezitten.

Bij KB van 15 februari 2019 werd Kosovo vastgesteld als een veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient te worden besloten dat uw verzoek tot internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

In dit geval blijkt uit de verklaringen van uw moeder dat uw verzoek om internationale bescherming berust op dezelfde gronden die uw beide ouders aanhaalden bij hun eerste en tweede verzoek om internationale bescherming, waarvoor de beslissingen nu definitief zijn. Uw ouders vrezen immers dat u het slachtoffer zou worden van de bloedwraak waarnaar zij in hun verzoeken verwezen. In het kader van het eerste verzoek van uw beide ouders werd op 1 maart 2017 een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, gezien er geen enkel geloof kon worden gehecht aan de door hen beweerde bloedwraak met de Pitaqi's. Op 3 april 2017 dienden zij een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die op 11 september 2017 een arrest velde dat besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In het kader van het tweede verzoek van uw ouders nam het Commissariaat-generaal op 27 februari 2018 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag en dit omdat zij in het kader van hun tweede verzoek geen nieuwe elementen hadden aangebracht die de voorgaande beoordeling inzake hun eerste

verzoek kon wijzigen. De door hen in kader van dit tweede verzoek ingediende documenten vermochten immers niet de geloofwaardigheid te herstellen. Het door hen op 9 maart 2018 ingediende beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd op 9 juli 2018 verworpen. Het door uw moeder neergelegde attest van de parochie parochie Shen Rroku in Novo Selle, met uitreikingsdatum 30 december 2019, vermag niet de ongeloofwaardigheid van deze bloedwraak die werd vastgesteld in het kader van de verzoeken van uw ouders te herstellen. Opdat een document enige bewijswaarde kan hebben, dient het immers ondersteund te worden door coherente, geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

Daarnaast verklaarde uw moeder dat u bij terugkeer naar Kosovo voor uw medische problemen geen adequate gezondheidszorg of toegang tot aangepast onderwijs zou hebben. Dat uw moeder in dit kader tevens vreest dat u door voornoemde bloedwraak - en de hiermee verbonden beperking van bewegingsvrijheid - zal verhinderd zijn zich in Kosovo voor uw oogprobleem adequaat te laten behandelen, kan, in het licht van voorgaande vaststelling dat aan deze bloedwraak geen geloof kan gehecht worden, niet weerhouden worden. Dat u ook daarnaast geen adequate toegang zou hebben tot de gezondheidszorg of aangepast onderwijs is voorts een blote bewering die niet door objectieve elementen wordt ondersteund. Uit niets blijkt dat u geen beroep zou kunnen doen op de in Kosovo aanwezig gezondheidsinfrastructuur. Uit wat voorafgaat kan dan ook redelijkerwijze worden geconcludeerd dat de door uw moeder ingeroepen oogproblemen van u, die werden gestaafd door een medische attest, geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De rest van de door uw moeder in het kader van uw verzoek neergelegde documenten vermogen niet bovenstaande appreciatie te doen wijzigen. Uw identiteit staat hier vooreerst niet ter discussie. De neergelegde Kosovaarse identiteitskaarten van uw beide ouders, bevestigen ook hun identiteit en nationaliteit, welke hier evenmin betwist worden. Zij onderschrijven bovendien uw recht op de Kosovaarse nationaliteit.”.

Verzoekende partij laat na aan te geven naar welke concrete elementen/zaken in haar zaak omtrent haar eigen situatie er geen persoonlijk onderzoek zou zijn geweest. De Raad wijst erop dat het feit dat in de bestreden beslissing o.a. wordt verwezen naar de verzoeken om internationale bescherming van haar ouders, gelet op de vaststelling dat verzoekende partij zich ook beroept op dezelfde asielmotieven als van haar ouders, geenszins betekent dat haar verzoek niet ernstig of niet individueel werd onderzocht.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg blijkt niet dat verzoekende partij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Kosovo.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS